

μοι ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην του. Τὸ πρόσωπόν του μοι ἐφάνη ὡραῖον καὶ ἀγαπητὸν, καὶ ἔκτοτε βλέπω αὐτὸν ἐρχόμενον πρὸς ἐμὲ μ' εὐχαρίστησιν.

(Magasin Pittoresque.)

— Παραβολὴ Ἀσιατικὴ. Ἀνθρωπὸς τις περιηγεῖτο ἔφιππος μὲ ὑπνρέτην ὁδεύοντα περὶ τῆς. Ὁ ἵππεύς ἔτρεχεν εἰς τὰ ὄρη καὶ τὰς πεδιάδας, ὁ δὲ πιστὸς ὑπνρέτης ἔτρεχε κατόπιν ἐκείνου καὶ μὲν εἰς τὸν ἀκολουθεῖ. « Αὐθέντα, αὐθέντα, φωνάζει ὁ φρόνιμος ὑπνρέτης, εἰς ἧλος ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ πέταλον τοῦ ἵππου σας· ἐὰν δὲν θέλητε νὰ

ἀπολέσητε καὶ τὸ πέταλλον. Τί πειράζει; λέγει ὁ Αὐθέντης, ἧλος ἐδόθη, ἧλος ἐκαίθη, ἔχομεν ἧλους πολλούς· ἐμπρός. Μετὰ μίαν στιγμὴν ὁ ὑπνρέτης φωνάζει, Αὐθέντα, Αὐθέντα, τὸ πέταλον ἔπεσε, ἐάλλετέ το, ἐὰν δὲν θέλητε ν' ἀπολέσητε καὶ τὸν ἵππον σας. Τί πειράζει; λέγει ὁ ἵππεύς· πέταλον ἐδόθη, πέταλον ἐκαίθη, ἔχομεν πέταλα πολλὰ· ἐμπρός. Ἀλλὰ πρὶν ὁ ὑπνρέτης τὸν εἰδοποιήσῃ τὸ τρίτον, ὁ ἵππος προσκρούει εἰς πέτραν καὶ πίπτει. Ὁ ἵππεύς τότε ἀφῆκε τὸ ἐφίππιον, καὶ ἐαδίζει δυστυχῶς πλησίον τοῦ ὑπνρέτου του.

